

Ügyiratszám: MC/32044-21/2014.
Tárgy: az ATV Első Magyar
Magán televíziós Zrt.
fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

552/2015. (V.5.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) **személyes adat** által képviselt ATV Első Magyar Magán televíziós Zrt. (1102 Budapest, Kőrösi Csoma Sándor út 31.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. március 9-én kelt, MN/32044-14/2014. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

Személyes adat (a továbbiakban: Kérelmező) az elsőfokú hatósághoz 2014. december 1-jén érkezett beadványában kifogásolta, hogy az ATV Zrt. (a továbbiakban: Médiaszolgáltató) hírolvasója az ATV állandó megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, majd 22 óra 55 perctől kezdődött „Híradó” című műsorszámban a Jobbik Magyarországért Mozgalmat „szélsőjobboldali”-nak nevezte, ezzel egyfajta véleményt formált a pártról.

Erre tekintettel a Kérelmező a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 12. § (3)-(4) bekezdéseiben foglalt rendelkezések megsértésére történő hivatkozással a hatóság eljárásának lefolytatását kérte.

Az elsőfokú hatóság MN/32044-3/2014. számú végzésével megindította az ügyben a hatósági eljárást, melynek tényéről értesítette a Médiaszolgáltatót, aki beadványában kérte annak felfüggesztését, arra tekintettel, hogy hasonló tárgyú ügyben az Emberi Jogok Európai Bíróság eljárását kezdeményezte.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltató kérelmét, tekintettel arra, hogy a felfüggesztés feltételei nem álltak fenn elutasította. Ezen döntés ellen a Médiaszolgáltató fellebbezést nyújtott be a Médiatanácshoz, mint másodfokú hatósághoz, melyet a Médiatanács MN/32044-13/2014. számú végzésével elutasított és az elsőfokú végzést helyben hagyta.

Az elsőfokú hatóság a kérelem alapján indult eljárás eredményeképpen 2015. március 9-én kelt MN/32044-14/2014. számú elsőfokú határozatában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az ATV állandó megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, majd 22 óra 55 perctől kezdődött „Híradó” című műsorszámmal megsértette az **Mttv. 12. § (3)-(4)** bekezdésében megfogalmazott, a politikai hírhez hírolvasói vélemény fűzésére vonatkozó törvényi tilalmat, amely miatt a Médiaszolgáltatót az **Mttv. 187. § (3) bekezdés b) pontjában** foglaltak alapján 60.000-Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával egyidejűleg – fellebbezést terjesztett elő.

Álláspontja szerint a „szélsőjobbaldali” kifejezés semmiképpen sem tekinthető véleménynek, ezért nem esik az Mttv. 12. § (3) bekezdésének tárgyi hatálya alá. A szélsőjobb kifejezés egy a politikai életben, de a történelmi fogalomhasználatban is ismert, az adott párt által vallott értékek mentén történő besorolást jeleníti meg, amely ebben a formában nem értékítélet, nem vélemény. A Jobbik szélsőjobbaldali pártként történő aposztrofálása pusztán a párt széles körben elfogadott elhelyezése a politikai palettán, amely ismeri még a jobb-, bal-, szélsőbaloldali, mi több ezen fő irányok között elhelyezkedő egyéb politikai nézeteket is a skálán. Ezen jelzöt nem a Médiaszolgáltató töltötte meg tartalommal, hanem egy bevett kifejezést használt a Jobbik megnevezésére, amelyből mindenki számára azonosíthatóvá vált nevének kimondása nélkül is. A szélsőjobbaldali kifejezés nem hordoz önmagában ebben a kontextusban semmilyen értékítéletet vagy véleményt. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint egy jelzővel történő azonosítás nem tilos. Részletesen kifejtette továbbá, hogy a Jobbik és a magyar szélsőjobb helye, jelenlegi történelmi szerepe, illetve megítélése folyamatos vita tárgya. Álláspontja szerint az elsőfokú hatóság döntése az Mttv. 12. § (3) bekezdésének a médiaszolgáltatók terhére történt rendkívül kiterjesztő értelmezésén alapul, elengedhetetlen továbbá a Kérelmező szerepének elemzése is. A Médiaszolgáltató véleménye szerint ugyanis a Kérelmező valódi szándéka nem az Mttv. (vélt) megsértésének a szankcionálása, hanem annak elérése, hogy egy adott politikai erőről bizonyos állítások ne jelenhessenek meg, ez ugyanis – valószínűsíthetően- káros az érintett pártnak.

A Médiaszolgáltató szerint téves a Hivatal azon megállapítása, mely szerint a kifejezés nem szervesen a műsorhoz kapcsolódott, mivel a műsor a veszprémi időközi választásokról szól, amelyben az idézett nyilatkozatok értelmében a Jobbik támogatásáról biztosította Török Gábort. A Jobbikra használt kifejezés tehát kapcsolódott a műsorhoz, alapvetően bevett jelzőként funkcionáló politikai besorolásának említésével azonosította a választáson induló személy támogatóját.

Hangsúlyozta, hogy a Jobbik – saját alapító nyilatkozata által is elismerten – radikális jobbaldali párt, ezért a közéletben és a tudományos életben is bevett jelzöt használva, ha a pártot egy híradásban szélsőjobbaldalinak neveznek, nem jelenti azt, hogy ezzel véleményt formálnak róla. Ezt követően kifejtette álláspontját a szerkesztői szabadság, illetve a sajtószabadság jelentőségéről, az Emberi Jogok Európai Bíróságának több döntését is megemlítve.

Hivatkozott a Médiaszolgáltató a sajtó-helyreigazítási perek során a Kúria által kidolgozott PK. 12. számú állásfoglalás II. pontjára, mely szerint „a sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóság tartalmuk szerint kell értékelni, és az értékelésénél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.” E szerint a Médiaszolgáltató által használt kifejezést a teljes műsorkörnyezetben szükséges vizsgálni, ami arra hivatott, hogy a veszprémi időközi választásokon ismertesse az egyes, jelenleg a hazai politikai palettán szereplő pártok jelöltjeit, illetőleg azok esélyeit. Egy ilyen műsorban nem várható el, hogy minden egyes

alkalommal minden pártot a bejegyzett nevén említsen a műsorszerkesztő, azok megnevezésére alkalmas, a pártok egyértelmű azonosítását lehetővé tevő jelzők használatára kerülhet sor.

A fentiek alapján a Médiaszolgáltató kérte, hogy a Médiatanács az elsőfokú határozatot változtassa meg és a Kérelmező kérelmét utasítsa el.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A tárgyi híradás a Magyar ATV állandó megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, majd 22 óra 55 perctől sugárzott „Híradó” című műsorszámban hangzott el az alábbiak szerint:

Hírolvasó: „Jó estét kívánok! Meglepő és izgalmakat tartogató időközi választás elé néz Veszprém, és a dolog tétje miatt az egész ország. Navracsics Tibor megüresedett mandátumáért ugyanis ringbe szállhat Simicska Lajos, Orbán Viktor egykori barátja, aki a Fidesz ellenében, függetlenként méretné meg magát. Rajta kívül indulna még Török Gábor politológus. Ő nem várt helyről, a szélsőjobbtól kapott támogatást, éppen ma.”

A Médiaszolgáltató által használt „szélsőjobboldali párt” kifejezés nem tényállítás, hanem egy véleményt, értékítéletet fejezett ki. A politikatudományban, illetve a köznyelvben is használt „szélsőjobboldali” minősítés nem egzakt kategória, illetve az álláspontok változnak abban a tekintetben, hogy mely politikai felfogás, irányultság tartozik ebbe a kategóriába.

A jogszabályi előírás egyébként nem differenciál „negatív” és a „pozitív” tartalmú vélemények között, hanem általános értelemben korlátozza a véleményeknek, értékelő magyarázatoknak a közzétett hírekhez való hozzáfűzését. Ezért a vizsgált kérdés megítélése szempontjából – ahogyan azt az elsőfokú határozat is helyesen állapította meg – nincs jelentősége annak, hogy a „szélsőjobboldali” szó egyébként negatív tartalmú véleményt fejez ki. A releváns jogszabályi rendelkezés nem a közzétett vélemény valós tényeken való alapulását követeli meg, illetve nem a valós ténybeli alapokat nélkülöző vélemények közzétételét korlátozza; az elsőfokú döntés ezért nem értékelhető úgy, mint amely a Jobbikról mint a magyar politikai paletta egyik szereplőjéről alkotott vélemények valóságtartalma felől döntött volna.

A jogszabályi rendelkezés bármifajta vélemény közlését tiltja, illetve a közzététel megfelelő módját határozza meg egy meghatározott személyi kör (a hír- és politikai tájékoztató műsorszámok műsorvezetői, tudósítói), illetve a híreket közlő műsorszámok esetében. A Médiaszolgáltató hírolvasója azzal, hogy a Jobbik Magyarorszáért Mozgalmat „szélsőjobboldali”-nak nevezte, kifejezett egy véleményt. Mivel a műsorszámot nézők, hallgatók befolyásolására akár egyetlen szó is alkalmas lehet, így az érintett rendelkezés megsértése egyetlen szó közzétételével is megvalósulhat. Jelen esetben egyúttal irreleváns, hogy az adott vélemény kinek az értékítéletét közvetítette: a médiaszolgáltatóét vagy pedig a tárgyi hírműsorszám tekintetében a médiaszolgáltatót „megtettesítő” műsorvezetőét.

A Médiaszolgáltató a kérelemmel érintett műsorszámban nem fejezhette volna ki abbéli véleményét, miszerint az érintett párt „szélsőjobboldali”, illetve ennek megtörténte esetén e véleményét a közlés vélemény-jellegének megjelölésével és szerzőjének megnevezésével, a hír tárgyától megkülönböztetve, és nem a hírolvasó, illetve a Médiaszolgáltató saját véleményeként kellett volna közzétennie – ezzel eleget téve az **Mttv. 12. § (4)** bekezdésében foglaltaknak.

A másodfokú hatóság e helyütt kívánja rögzíteni egyúttal, hogy nem helytálló a Médiaszolgáltatónak az Alaptörvény IX. cikkében foglalt véleménynyilvánítás- és a

sajtószabadság, illetve az **Mttv. 3 §**-ában deklarált szerkesztői szabadság sérelmére történő hivatkozása. Az Mttv. korábbiakban hivatkozott rendelkezése ugyanis nem tiltja azt, hogy a Médiaszolgáltató – akár hírműsorszámában – kifejezze egy adott közéleti kérdéssel kapcsolatos véleményét. Mindössze arra tekintettel, hogy jelen esetben a véleménynyilvánítás szabadsága egy másik kiemelkedően fontos érdekléssel, nevezetesen a közönség tárgyilagos és befolyástól mentes tájékoztatáshoz fűződő érdekével ütközik, minimális korlátot állít a vélemény közzétevése elé, nevezetesen azt, hogy ennek vélemény-jellegéről és a vélemény szerzőjéről egyértelműen tájékoztassa a nézőket, hallgatókat.

Az **Mttv. 12. § (3)** bekezdésében foglalt rendelkezés célja az, hogy a közönség befolyásolástól mentesen tájékozódjon az adott hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorszámából.

Ezen álláspontot erősíti a Kúria ugyanezen tárgykörben hozott, Kfv.II.37.803/2013/5. számú ítélete, mely szerint.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az Mttv. 12. § (3) bekezdése a médiaszolgáltató hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorszámában hírolvasóként közreműködő munkatársainak tiltja, hogy a műsorszámában szereplő politikai hírhez véleményt, értékelő magyarázatot fűzzenek. A vélemény, értékelő magyarázat a (4) bekezdés szerint e minőség megjelölésével és a szerző megnevezésével a hírektől megkülönböztetve tehető közzé. A perbeli esetben a hírolvasó – az elhangzottak alapján- a Jobbikot „parlamentari szélsőjobboldali jelzővel” illette. A Kúria álláspontja szerint a „szélsőjobboldali” jelzős szerkezet véleményt formáló kifejezés, nem pedig tényközlés. A néző befolyásolására egyetlen szó, egyetlen jelző is alkalmas lehet. Az Mttv. 12. § (3) bekezdés célja a tárgyilagos, értékelő magyarázatok nélküli tájékoztatás a politikai, közéleti eseményekről. Amennyiben a hírközlés véleményértékelő magyarázatot is tartalmaz, már alkalmas a befolyásolásra és az Mttv. 12. § (3) bekezdésbe ütköző magatartást valósít meg. A hírben szereplő „szélsőjobboldali” kifejezés is véleménynek minősül, nem pedig tényközlésnek.”

A Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevételével, miszerint a Jobbik szélsőjobboldaliként történő aposztrofálása pusztán a párt széles körben elfogadott elhelyezése a politikai palettán, jelen ügy szempontjából nem bír relevanciával. Amennyiben el is fogadnánk, hogy az érintett politikai erő kapcsán a társadalom széles rétege egyetért az elhangzott véleménnyel, az önmagában nem változtatna az állítás vélemény-jellegén. A másodfokú hatóság ismételtén utalni kíván a korábbiakban kifejtettekre, miszerint jelen ügy kapcsán a vizsgálat tárgyát kizárólag az képezi, hogy a műsorszámában az adott hír tekintetében elhangzott-e olyan vélemény, amely kapcsán – függetlenül annak valós vagy valótlan voltától, illetve, hogy az a társadalomban elfogadottnak vagy elutasítottként tekinthető –, e minőségének megjelölése, valamint szerzőjének megnevezését a Médiaszolgáltató elmulasztotta.

A Médiaszolgáltatónak a sajtó-helyreigazítás kapcsán kialakult bírósági gyakorlatra történő utalása tárgybani eljárás során szintén nem bír relevanciával: a hatósági eljárás nem az elhangzott vélemény valós vagy valótlan volta okán indult, hanem önmagában a vélemény-jellege, illetve közzétételének módja miatt.

A fent kifejtettek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató ATV állandó megnevezésű médiaszolgáltatásában 2014. november 26-án 17 óra 45 perctől, majd 22 óra 55 perctől sugárzott „Híradó” című műsorszámával megsértette az **Mttv. 12. § (3)** és **(4)** bekezdésében foglaltakat, és jogszerűen kötelezte a Médiaszolgáltatót az **Mttv. 187. § (3) bekezdésének b) pontjában** foglaltak alapján 60.000-Ft összegű bírság megfizetésére.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A fentebb kifejtettek alapján a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott

jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2015. május 5.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat